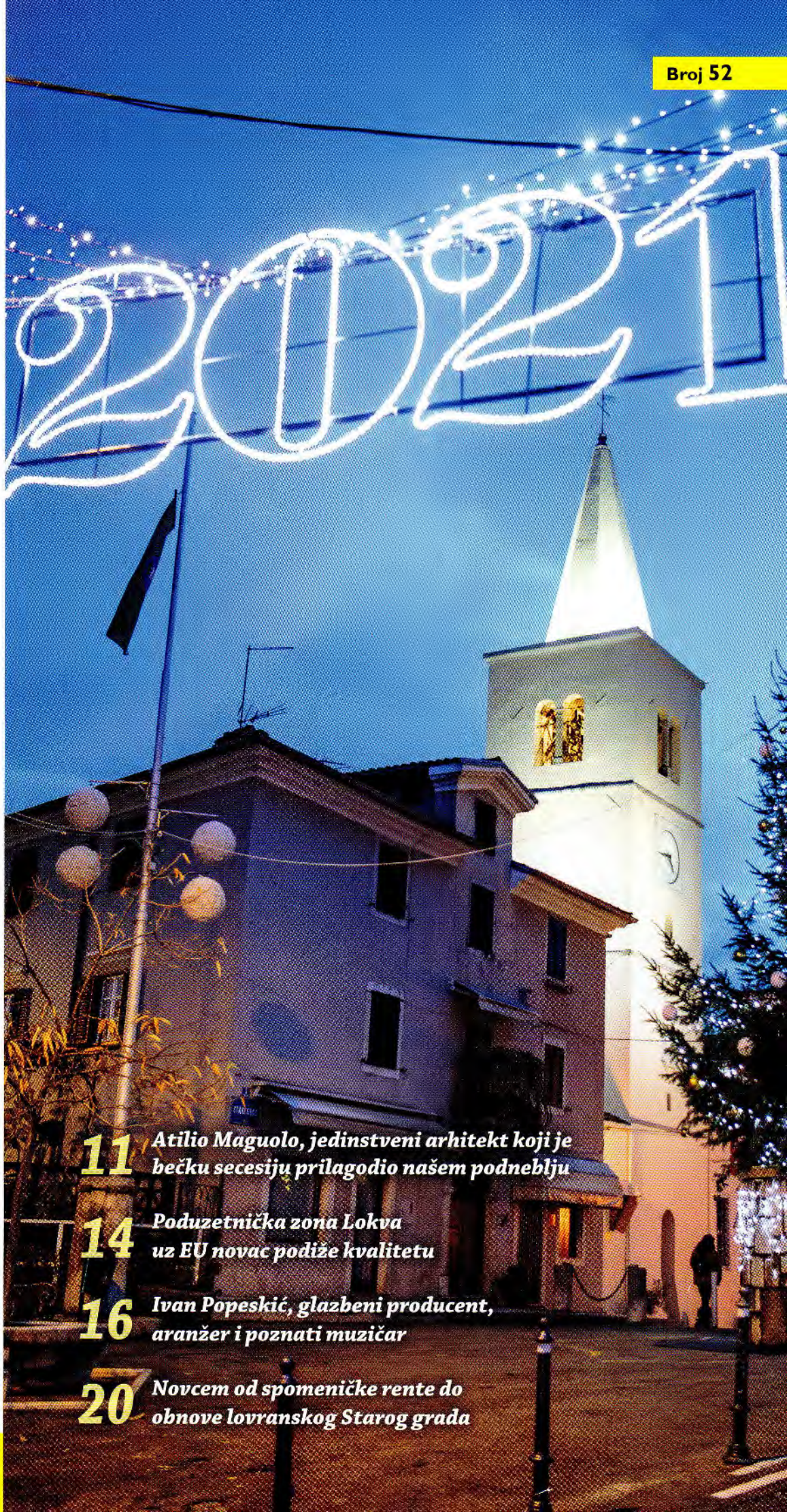

LOVRANSKI LIST

Glasiloo Općine Lovran ■ Izdavač: Općina Lovran ■ Uli. m. Tita 41, 51415 Lovran ■ Godina: XV ■ ISSN 1845 - 9609 ■ prosinac 2020.

Broj 52

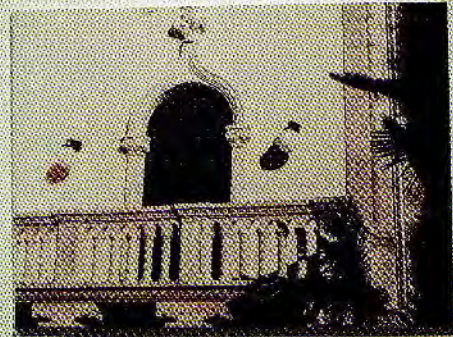

11 *Atilio Maguolo, jedinstveni arhitekt koji je bečku secesiju prilagodio našem podneblju*

14 *Poduzetnička zona Lokva uz EU novac podiže kvalitetu*

16 *Ivan Popeskić, glazbeni producent, aranžer i poznati muzičar*

20 *Novcem od spomeničke rente do obnove lovranskog Starog grada*

ATILIO MAGUOLA, JEDINOSTVENI ARHITEKT KOJI JE PRUŽIO VEŠTAČENJE I PREPORUČIO NAŠE PROROČNIKU

Za sve vjekove zadužio Lovran

Iako je zaprijetila korona svim kulturnim i sportskim događanjima, neke se manifestacije ipak mogu održati online. Nismo baš vični takvim prezentacijama i možda ne idemo ukorak s novom tehnologijom, ali se barem trudimo naučiti nešto novo.

Tako je 11. prosinca održana online konferencija, kojoj je moderator bio Ivo Mileusić, kustos Pomorskog i povijesnog muzeja hrvatskog primorja iz Rijeke, dok je ranije u Galeriji Laurus postavljena i izložba pod nazivom Venecijanska arhitektura na području Istre i Kvamera autora Gorana Pleića.

U prethodno provedenom jednom istraživanju o ovom tipu arhitekture na Liburniji, na prvom je mjestu, barem što se tiče Lovrana, upisano ime Atilio Maguola, jednog i jedinstvenog arhitekta koji je za sve vjekove zadužio ne samo Lovran nego i turizam.

Početak dvadesetog stoljeća bio je obilježen velikom izgradnjom novih objekata, hotela, pansiona i vila, a to je pratila izgradnja prometne i javne infrastrukture pa je u veoma kratkom vremenu Lovran od velikog gradilišta postao turistički privlačan gradić uz more. Dolazilo je mnoštvo stranih investitora, ne samo gostiju i prolaznika, nego učenih majstora, zanatlija, liječnika, arhitekata i po-

duzetnika, među kojima se posebno isticao i Atilio Maguola. Bio je veoma obrazovan, snalažljiv i marljiv arhitekt, zavolio je Lovran i dvije godine nakon dolaska u Lovran osnovao je 1896. ovdje svoje građevinsko poduzeće. Kako je prilikom gradnje svakog objekta angažirao pretežno domaće stanovništvo kao radnu snagu, mnogi su uz njega postali vrсни zanatlije, a kako je, usput rečeno, prema svojim radnicima bio izuzetno pošten, ljudi su ga zavoljeli, stekli povjerenje i uzvraćali mu ljubavlju i poštovanjem.

Godine 1895., u naponu snage i mladosti, zaljubio se u domaću ljepoticu Giuseppinu Cech, oženio se i s njom imao sedmero djece. Lovran je tako postao njegov drugi dom, iako je zapravo rođen u Italiji nedaleko Venecije, u gradu Miri 1859. godine.

Za nepunih dvadesetak godina u Lovranu, liki i ličima, pod njegovim je nadzorom izgrađeno stotinjak raznih građevinskih objekata kojima se na pročeljima nalaze najljepši secesijski elementi prilagođeni mediteranskom podneblju. Atilio Maguola bio je stručnjak za umetanje najljepših venecijanskih dekorativnih elemenata na pročelja ljetnikovaca, a koje dočue možemo naći i na manjim objektima, a koji su do dana današnjeg ukras pojedine vile. Svjedoče to vile Denes, Guerra, Gianna,

Fernandea, Igea, Aurora, San Giovanni, Adele, Danica, Nirvana, Urania, Irene, Ignia, Celestina, Caterina, Alice, Verdi, Liana, zatim prelijepa Villa sveti Rok, Villa Flora, Villa San Giuseppe, Villa Elbe, Villa Ausonia, Villa Maria, Villa Henrietta, Villa Thalia, Villa Polonia, Vila Vesna, Villa Maria, Villa Vittoria i sve one još i danas ponosno nose svoja, pretežno ženska imena.

Ako pak samo pogledamo pročelje lovranskog groblja s crkvicom, koje je izgrađeno pod budnom paskom Atilio Maguola 1906. godine, a iste je te godine izgrađio za svoju obitelj i obiteljsku Villu Vittoriju, onda se i samo po ta dva objekta može suditi o njegovoj izuzetnoj ljubavi za Lovran, gradu kojemu je podario svu svoju stručnost.

Nažalost, život ga nije mazio. Unatoč priznanjima i zlatnoj medalji koju je dobio na izložbi u Kopru 1910. godine od austrijskih vlasti, za vrijeme Prvog svjetskog rata morao je napustiti Lovran. Po završetku rata ponovno se vratio i ostao vjeran gradu kojeg je odabrao za svoj drugi dom do smrti. Umro je 1932. godine i pokopan je u obiteljskoj grobnici na lovranskom groblju.

Prezentaciju njegovih radova pripremili su Općina Lovran, Regija Veneto, Zajednica Talijana Lovran, Sveučilište arhitekture IUAV iz Venecije i povijesno društvo Primorje – Kopar.